

13. fejezet

SPIRITIZMUS – 3. RÉSZ

Modern előtörés – 4.

A démoni tanítások közül a második, közvetlenül megjövendőlt elem a házasság tiltása.

A démoni tanítások második, közvetlenül is megjövendőlt eleme, a házasság tiltása néhány év óta szintén erősödni látszik, melyet kétféle módon propagálnak, és mindkettő, amint azt mindjárt látni fogjuk, ugyanazt a célt, az özönvíz előtti bűn megismétlődését szolgálja.

Az első mód a közvetlen tiltás. Az önmegettartoztatás gyakori spiritizsita tanítás; és egyes szektáik, mint pl. „Az Új Élet Testvérisége” és az „Ezredéves Egyház” esetében ez a tagság elengedhetetlen feltétele. Az „Új Bibliában” tehát a cölibátust határozottan magasabb rendű állapotként határozzák meg, a teozófusoknál pedig már egyértelműen kijelentik, hogy a tökéletességhez feltétlenül szükséges ez az állapot, ezért mindenkinek el kell jutnia erre akár a jelenlegi, akár valamelyik eljövendő földi élete során. Hiszen, magyarázza Dr. Wild, ha a nőt, mint külső formát imádjuk a szellemi, a lényegi való helyett, az az anyag imádásához vezet. „Így a nő iránti szerelem a belső gyönyörök helyett a külsőre irányul, ez pedig előhívja az »Isteni Sophia« féltékenységét, akivel pedig azok egyesülhetnek, akik mélységes tisztelettel Istent Szellemként imádják, és ezáltal kifejlesztik szellemi középpontjukat, és rátalálnak a Logoszra. Ezek tudják, hogy létezik az a szellemi házasság, amely összeegyeztethetetlen a testiséggel” (*Theosophy and the Higher Life* [Teozófia és a magasabb rendű élet], 8-9. old.).

Az utolsó mondat ad némi támpontot, miért lehet szükség az önmegettartoztatásra: ugyanis akik ezt gyakorolják, az égi látogatók számára őrzik meg magukat. „Nem hiszem – vélekedik T. L. Harris –, hogy az embert nemnélküliség jellemezné fejlődésének magasabb rendű és végső állapotában.” Erről a témáról természetesen a lehető legkevesebbet szeretnénk mondani és idézni, de legalább annyit szükséges összefoglalnunk, amennyivel feltétlenül tisztában kell lennünk.

A „kettő az egyben” tanítása.

Jacob Böhme tanításai nyomán – melyek látszólag legalább részben az ősi misztériumokból származnak –, számos spiritizsita két különböző eseménynek tekinti az ember teremtésénél az 1Mózes első fejezetében és a másodikban szereplő leírást. Az elsőben azt, hogy „Isten képére teremtette őt, férfiúvá és nővé teremtette őket”, úgy értelmezik, hogy az ember eredetileg hermafrodita volt, „kettő az egyben, a nő a férfi oldalából, a férfi pedig a nő oldalából ered; és mindkettő tetszés szerint kifejezheti magát”¹.

Az ember bűnbeesése az elmélet szerint e két princípium kettéválását okozta, így szükségessé vált a házasság bevezetése, hogy a különválás fájdalmát átmenetileg enyhítse. De most elérkezett az idő, hogy helyreálljon az eredeti tökéletesség, és „a régi nemzési elvnek immár teljesen meg kell szűnnie, hogy az Isten királyságának rendje és mintája szerinti helyreállítás megtörténhessen. Össze kell gyűjtenünk az élet tengerének kiömlött cseppjeit, ahonnan az egész emberiség léte származik, és az

---

1 Ez az elképzelés jelenik meg Dr. Kate Bushnell *God's Word to Women* [Isten Igéje nőknek] c. könyvében (G.H. Lang megjegyzése).

életet magasabb rendű formációk számára kell fenntartanunk, ahogyan az tetszik Annak, akinek formáló hatalom van kezében, hogy olyan népet építsen magának, amely nem fog sem vétkezni, sem meghalni soha.² Ez csak úgy valósulhat meg, hogy az emberi mivoltot magára öltő Úr által itt és most megtörténik a szellemi természet eredeti formára való visszaalakulása azon kiválasztott kevesek között, akik egész lényüket, testüket és lelküket Neki szentelve fogadják Őt, hogy kiformalhassa bennük a „hiányzó láncszemet”, amely nem más, mint a hozzájuk visszahozott másik felük, hogy az Ő képére újrateremtődhessenek, „kettő az egyben”, mint a kezdet kezdetén, és nem csak átmenetileg – mint ahogyan a mai médiumoknál látható, amikor transzállapotuk során sok szellem léphet ki testükből, illetve jelenhet meg rajtuk keresztül, mint kijáratí ajtón, rövid időre, hanem amikor minden egyes újjáteremtett és helyreállított ember meg fogja kapni a maga másik felét, hogy vele és benne legyen, mint ahogyan az irányító szellem egy médiumban, mely időnként képes kézzelfoghatóvá tenni, vagy más szóval, materializálni magát, hogy mások is láthassák és beszélgethessenek vele.”³

A kilencedik fejezetünket ismerő olvasó könnyen megérti e tanítás lényegét, amely „a föld és az ég dicsőséges házasságára” vonatkozik. Mert bár valószínűnek tűnik, hogy csak démonok, és nem a Sátán angyalai fogják végrehajtani a „kettő az egyben”-elvet a gyakorlatban, mégis az lesz a cél, hogy a világot a végső bűnre felkészítsék. Maguk a bukott angyalok valószínűleg nem fognak emberi testben lakozni, és – amennyire tudjuk – az emberekkel való testi viszonyuk sem fog az emberek leányain túlmutatni. De amikor – a még mindig megmaradt, bár csak rövid ideig tartó hatalmuk révén – mennyeknek látszó dicsőségben mutatkoznak majd meg, a korábbi tanítások és események arra fogják indítani az Istent elhagyókat, hogy úgy fogadják őket, mint a világosság angyalait, sőt – ahogy az imént idézett idézet is sugallni látszik – mint Magát az Urat.

A „kettő az egyben” megvalósulása, ahogy mondják, már meg is kezdődött.

„Ez az Új Diszpenzáció, vagyis Negyedik Nemzedék – magyarázza Caithness grófnője – immár nyitva áll mindazok előtt, akik készek belépni Uruk örömébe.” A grófnő tehát arra számít, hogy „meg fognak jelenni Istennek azon fiai és leányai egyaránt, akikben az új élet már megkezdődött, akikben az isteni Ige már testté lett.” Lehetne ennél nagyobb az istenkáromlás? És ha ezeket az eszméket nyíltan közzéteszik, csodálkozhatunk-e a Jelenések könyvének félelmetes jövendöléseiben, melyek beteljesülését várják?

Ugyanezen hölgy szerint az 1881-es év volt a dolgok régi állapotának utolsó éve, 1882-vel pedig új ciklus, a spirituális korszak kezdődött meg. Ebben az esetben tehát, az oly sokfelől érkező számos jóslat, mely szerint a korszak 1881-ben ér véget, végül is valóban ihletettnek bizonyult, csak hogy nem Isten Szelleme, hanem – mint az ókori jósdák esetében –, démonok által. És ha hihetünk a grófnőnek

---

2 Hasonlóképpen, T. L. Harris azt írja: „Úgy gondoljuk, hogy nemzedékeknek kell elmúlniuk, mire Isten fiai és leányai készek lesznek a magasabb rendű generációra, hogy evolúció révén felépítésükben is kétnemű teljességre tegyenek szert, a bűn, a betegség, illetve a természetes halandóság síkja fölé emelkedve. Az isteni-emberi „kettő az egyben”-tan, amelynek szellemi és fizikai hasonlatosságában igyekszünk újjászületni, hitünk középpontja és életünk irányító ereje. A korszakok várják az Isten fiainak megjelenését. Így vagyunk adventisták, nem felekezeti értelemben, hanem az isteni involúció [azaz az eredeti formába történő visszaalakulás], és onnan egy új fokú nem-emberi evolúció értelmében” (*Sermons* [Prédikációk], T. L. Harris, XIII. old.). Mr. Harris nem állítja, hogy tanítását a Szentírásban fedezte volna fel. „Ha – mondja – a tudás egyik vénáját, vagy esetleg helyes sejtését Swedenborgnál megtaláljuk, akkor más vénákat találunk Spinozánál, vagy Böhménél, vagy Comte-nál”.

3 Ezért a „lelkész tollából” származó okfejtésért köszönettel tartozom Mrs. McHardie „Éjféli kiáltás”-ának.

és más spiritisztáknak, hogy ezek semmi esetre sem hamisak, így valóban megnyílt a lehetőség azok számára, akik erre készek, hogy egy másik szférából származó lényekkel egyesüljenek.

A Kelemennek tulajdonított második levél „kettő az egyben”-tant tartalmazó szövegrészletének vizsgálata.

Az elmondottak alapján nyilvánvaló, hogy a „kettő az egyben” tanítása egyáltalán nem új, nyomai már Platónnál és több más szerzőnél is felfedezhetők. Egyetlen szöveget mutatunk be, melyet a Római Kelemennek tulajdonított II. Homíliában idéznek:

„Magát az Urat kérdezte meg valaki, hogy mikor jön el az ő országa, mire ezt válaszolta: „Ha majd a kettő egy lesz, és a külső mint a belső, a férfi pedig az asszonnyal, sem férfi, sem nő” (A római Szent Kelemen neve alatt ránk maradt korintusiakhoz írt második levél, XII. 2., fordította Ladocsi Gáspár).

Ha pedig megemlítjük, hogy a „külső”-t a férfira, a „belső”-t a nőre használja, az olvasó azonnal rá fog ismerni, hogy e szakasz minden egyes szava a jelenleg vizsgált tanításra vonatkozik. Jelentése pedig az, hogy amint az emberi faj visszanyeri állítólagos eredeti állapotát, és tagjai egyénileg mind megkapják másik felüket, illetve kiegészítőjüket a „mennyből”, azzal eljött Krisztus királysága. És könnyen megláthatjuk, hogyan szolgálja majd ez a szöveg rövidesen az Antikrisztus királyságának dicsőítését.

A spiritiszták ugyanis azt szeretnék, hogy ezt a szöveget Szentírásként fogadjuk el, holott eredete jócskán hagy kívánnivalót maga után. Alexandriai Kelemen ugyanis, aki szintén idézi ezeket a sorokat a dokéta⁴ vezetőtől, Julius Cassianustól származó egyik részletben, arról tájékoztat minket, hogy a kérdést feltevő személy Salomé volt, és hogy „a mondást nem a ránk maradt négy evangéliumban találjuk, hanem az egyiptomi evangéliumban”⁵. (Egyipt. ev. in.: Strm. III. 13). Ez utóbbi pedig gnosztikus és nem keresztény mű, az a bizonyos szekta pedig, amely a legnagyobb becsben tartotta, az enkratitáké⁶ volt. Ezekről Hippolütosz elárulja, hogy igen önteltek voltak, magukat másoknál jobbnak tartották, mivel sosem fogyasztottak húst vagy bármit, amiben korábban élet volt, nem ittak mást, csak vizet, és lemondtak a házasságról. Tanításaikat pedig a püspök a Timóteushoz írt első levél próféciját idézve azonnal meg is cáfolja (Hippol. Refut. Omn. Haer. VIII. 13.).

A tanítás tehát, mely az enkratiták tetszését megnyerte, mai követőiknél is elfogadásra találhat, de sem nyilvánvaló eredetét, sem támogatóit, sem pedig irányvonalát tekintve nem vállalható a keresztények számára.

A „kettő az egyben” megvalósulása lett volna vajon a misztériumok nagy titka?

---

4 Dokéták, doketizmus: Krisztusnak csak látszólagos testet tulajdonító tévtanítások összefoglaló neve. Gyökere az a fölfogás, hogy Isten nem kerülhet közvetlen kapcsolatba az anyagi testtel. (Magyar Katolikus Lexikon) – ford.

5 Egyiptomi evangélium: Eredetileg olyan egyházi körökben használt irat, amelyek a híveiktől vegetáriánus és önmegtartóztató életmódot követelnek meg. Ennek a vegetáriánus-aszketikus üzenetnek a középpontba állításával eltávolodnak Jézus üzenetének lényegétől.

Az Egyiptomi ev-ből fennmaradt három részlet Jézus és Salomé (vö. Mk 15,40; 16,1) párbeszédét tartalmazzák (...). (Keresztyén bibliai lexikon) – ford.

6 Enkratiták: Aszketikus eretnekmozgalom az ősegyházban. Úsz-i helyekre hivatkozva megkövetelték a hústól, bortól, s mindenekelelt a házasságtól való tartózkodást. (Magyar Katolikus Lexikon) – ford.

Platón, a vezető gnosztikusok, valamint a teurgikus⁷ újplatonisták, mint századaikban a művelt emberek többsége, a misztériumok beavatottjai voltak. Mivel tehát úgy tűnik, mindnyájan jól ismerték a „kettő az egyben” eszméjét, nem lehetséges-e, hogy ennek az állapotnak az elérését tartották volna a misztériumok beteljesedésének? A következő fejezetben róluk adott beszámoló egybecseng majd ezzel a következtetéssel; az ott idézett, a *The Perfect Way* [A tökéletes út] c. könyv egyik vázlatrajza pedig, mely a Nílus Elephantiné-szigetén található Dél Templomában látható domborművet ábrázolja, megerősíti ezt. Az ősi műalkotás beavatási jelenetet ábrázol: középen áll a jelölt, kezében kereszttel, egyik oldalán a beavatást végző Ízisz-papnő, kezében az öt seb rózsafüzér, a másikon pedig Hermész férfi képviselője áll – ami nyilvánvalóan a férfi és a nő egyesülését jelképezi. Feje fölött galamb lebeg, mely valószínűleg a jelöltbe lépni készülő és őt megszálló szellemet képviseli, a háttérben pedig egy segédpapnő látható, egyik kezében kereszttel⁸, a másikban a „létezés vagy megtestesülés kelyhével”, melyet Hermész botjára erősítettek. Mindkét papnő öltözéke egyértelműen csak fejdíszből és jókora nyakékből áll.

Erről beszél vajon Pál, amikor a törvénytelenység titkát említi? (2Thessz 2,7)

Ha azonban a beavatott és a démon egyesülésének jelenetét a „kettő az egyben” eszméje szerint értelmezzük, alighanem még tovább is mehetünk. Mert e feltételezés alapján vajon nem erre a bizonyos bűntettre utalt-e Pál, amikor a törvénytelenység azon titkáról (misztériumáról) beszélt, amely az ő idejében titokban munkálkodott, de később, amikor az akadályok elhárulnak, mindenki előtt fel fog tárulni, mivel közeledik a Törvénytípró megjelenésének meghatározott ideje? Ez a következtetés egyáltalán nem valószínűtlen; ha pedig valóban igaz, akkor ebből az következik, hogy most jön a Sátán utolsó dobása; és hogy a nagy titok, amelyet sok évszázadon át oly féltékenyen őriztek, végre feltárult a világ előtt.

Az isteni anya eljövetele.

Van továbbá még valami, amit a fenti beavatásjelenet illusztrálhat, mégpedig, hogy számos spiritiszta és teozófus egy bizonyos isteni anya vagy női messiás eljövetelét várja, aki valamilyen módon az új korszak élére áll. A domborművön ugyanis egy nő foglalja el Ízisz, mint beavató helyét, míg Hermész képviselője másodlagos szerepet tölt be. Ez az elrendezés valószínűleg azt sugallja – a nyugati gondolkodásmódnak befogadhatóbb módon –, hogy nemcsak férfi, de női messiás is lesz, egy második Éva, hogy kiegészítse a második Ádámot.

---

7 Teurgia: Isten vagy az istenségek közvetlen beavatkozásának kieszközlése emberi közvetítéssel. Olyan mágikus természetűnek tekintett szertartások praxisa, melyeket azzal a szándékkal hajtanak végre, hogy egy vagy több istenség befolyását hívják segítségül, illetve szellemi jelenlétét idézzék meg, különösen az istenivel való egyesülés (henózis) és önmaguk tökéletesítésének elérése érdekében. (wikipedia) – ford.

8 „A függőleges vonal a férfi princípium, a vízszintes pedig a női, a kettő egyesüléséből a metszéspontban keletkezik a kereszt – az egyiptomi istenek legrégebbi szimbóluma. Ez a menny kulcsa Neith, az égi szív rózsás ujjában, aki hajnalban megnyitja a kaput elsőszülöttje, a ragyogó Nap előtt. Ez a gnosztikusok sztaurosa, és a magas fokú szabadkőművesek filozófiai keresztje. Ezt a szimbólumot találjuk Tibetben, Kínában és Indiában a harangalakú legrégebbi pagodák tetejét díszítve [szvasztika! – a ford.], amint Ízisz kezében is megtaláljuk, a füles, ill. gyűrűs kereszt alakjában. A barlangtemplomok (csaitják) egyikében, Adzsantában, a három csarnok fölül magasodik, és a boltozat közepét alkotja” (*Isis Unveiled* [Leleplezett Ízisz], II. kötet, 270. old.)

El kell hagynunk most ezt a nyomasztó témakört, mely amúgy is inkább a következő fejezetben tárgyaltakhoz tartozik. A világ alapjai meginogtak, de az Úr ismeri az Övéit, és megszabadítja őket minden gonoszságtól, és megőrzi őket mennyei királysága számára.

A házasság közvetett tiltása.

Meg kell vizsgálnunk azonban még egy következő módját is annak, hogyan tiltják a házasságot – nem közvetlen módon, hanem valamiféle belső vonzalmat alapul vévő, lelki társak összekapcsolódásáról szóló furcsa tanok által, amelyek arra irányulnak, hogy a házasságot mint Isten által elrendelt intézményt teljesen elvessek.

Urunk határozott kijelentésével szemben az általunk jelenleg vizsgált irányzathoz tartozó spiritiszták azt tanítják, hogy a férfi és a nő házassága valójában a túlvilági élet nagy intézménye, és hogy minden embernek van egy lelki társa, aki mindörökké az ő párja lesz; bár e földi jelenben gyakorta elvétjük ezt, és következésképp, akik nem lelki társukkal kötik össze életüket, képtelenek kijönni egymással, és egységben élni. Állításuk szerint tehát ez húzódik minden házassági probléma hátterében.

Egyik könyvünkben egy rossz házasság elszenvedőjét arra biztatják, viselje el a csapást, és vigasztalja magát azzal, hogy a túlvilágon biztosan megkapja majd élete társát, bár néha arra is utalnak, hogy akár már ebben az életben is bekövetkezhet enyhülés⁹. De eltekintve attól, hogy mennyire ellentétes mindez a Szentírással, mennyire valószínűtlen, hogy egy ilyen elképzelés enyhíthetné a nem összeillő párok bosszúságát! Sok spiritiszta azonban ennél sokkal tovább megy, és kijelenti, hogy a házasság csak addig tarthat, amíg a szerződő felek hajlandók együtt élni: röviden, hogy Isten első rendelkezését – mint minden más korlátozást – szét kell szakítani, amint megterhelővé válik.

Mr. Herbert Noyes gondolatai a házassággal kapcsolatban.

Ítélje meg az Olvasó, milyen valószínű következményekkel fog járni, ha a most ismertett vélemények elterjedté válnak. Az idézeteket a *Matrimonial Relations and Social Reforms* [Házastársi kapcsolatok és társadalmi reformok] c. értekezésből vettük, melyet Mr. Herbert Noyes adott elő a Londoni Dialektikus Társaság előtt.

Miután kifejtette véleményét, hogy „a válásnak gyorsnak és szabadnak kell lennie, amikor csak kölcsönösen kívánják a felek”, és akkor is elérhetőnek kell lennie bizonyos feltételek és biztosítékok mentén, ha csak a pár egyik tagja szeretné, Mr. Noyes megjegyzi, hogy ezen állapotok elérésének legfőbb akadályát bizonyos „tarthatatlan egyházi téveszmék” képezik. Ezután a következő intelmeknek ad hangot:

„A Mindenhatónak tulajdonított és az Ő ígéjeként közzétett káromló találmányok közül kétlem, hogy van-e rosszindulatúbb és tévesebb annál, mint az a szöveg, amely azt állítja, hogy a mennyben nincs házasság. Azt állítom, hogy az egyházaknak teljes mértékben igazuk van, amikor azt mondják, az igazi házasság felbonthatatlan; de teljes mértékben tévednek, amikor azt állítják, hogy saját szertartásaik elegendőek az igazi házasság megteremtéséhez. Szilárd meggyőződésem, hogy a vonzalom és az érzelmi összhang nélkülözhetetlen a felbonthatatlan házassághoz, és hogy az

⁹ Egy példa erre a következő: „Hogy a jövőben is az élethosszig tartó párkapcsolat lesz-e törvényszerű, az idő majd megmutatja. Megvan a saját véleményünk erről a témáról, amely nem elméleteken, hanem tényeken alapul; és ezek mind egy irányba mutatnak. Akárhogy is legyen; jelenleg még a szövetséget egy életre kötik” (*Life Beyond the Grave* [Síron túli élet], 135. o.).

átmenetileg felgerjelt állatias szenvedélyek nem megbízható jelei annak, hogy valóban meglennének az igazi házassági kapcsolat nélkülözhetetlen elemei. Hajlamos vagyok azt hinni, hogy egy igazi házasságban a férj és a feleség nem annyira egy test, mint inkább gyakorlatilag egy szellem és egy lélek – egyesek az időben és egyesek az örökkévalóságban; és hiszem, hogy amikor a mesmerizmus¹⁰ művészetét tudományos rangra emeljük – a lélek tudományára –, akkor olyan rejtélyeket kezdünk megérteni, amelyeknek csak halvány szikrája villan fel most az értelmünk előtt. A házasságnak az egyházi szertartásokból származó esetleges szentségét óhatatlanul elvetik majd a következő nemzedékek. A házassági kapcsolatok igazi szentségét azonban, amely az emberi természet isteni törvényein alapul, el kell majd ismerni a maga helyén, amikor a jövő nemzedéke teljesen beavatott lesz az Akarat misztériumaiba.”

Ezen eszmék közvetlen szembenállása az Igével. Létrejön a kapcsolatot a spiritiszták és a szekularisták között.

Több mint haszontalan volna az idézeteket szaporítani e fájdalmas témában, hiszen az eddigiek is megfelelően bemutatják a már egy ideje terjedő és fejlődő vélekedéseket. Csak annyit teszünk hozzá, hogy az amerikai spiritiszták még angol testvéreiknél is előrébb járnak.

Nem szükséges rámutatnunk, hogy az efféle nézetek milyen rendkívüli módon ellentétesek a Biblia tanításával. Isten törvénye ugyanis kimondja, hogy a férfi és a nő, amikor egybekelnek, egy testté lesznek, nem pedig egy szellemmé (1Móz 2,24), és hogy egyetlen okot, a hűtlenséget kivéve egyik sem hagyhatja el a másikat (Mt 5,32), míg a halál fel nem oldja a köteleket, amikor is az életben maradt fél szabaddá lesz. Az egész írás azonban, amelyből idéztünk, különösen is „az Akarat misztériumaival” kapcsolatos rész komoly előjele a törvénytelenység közelgő hullámának, amely egy időre gyakorlatilag elsöpörheti a Teremtő elsődleges intézményét a föld színéről.

A házasságról és az emberi akarat isteni jogáról alkotott elképzeléseikben a spiritisztákat pedig nagy számban támogatják a szekularisták, akiknek soraiból folyamatosan csatlakoznak hozzájuk. [Kiemelkedő példa volt erre Sir A. Conan Doyle és Mrs. Besant – G. H. Lang. megj.] Furcsa, hogy azok, akik Isten csodáin gúnyolódnak, a Sátán csodáira odafigyelnek! Mennyire találóak ismét Urunk szavai: „Én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtok be engem; ha más jön a saját nevében, azt befogadjátok” (Jn 5,43).

A még földön élők házassága a túlvilág lakóival.

Amint azonban azt korábban láttuk, a spiritiszták azt tanítják, hogy mindenki meg fog házasodni a túlvilágon, ha ebben a mostaniban nem is; és hogy az igaz házasság az örökkévalóságon át tart. Ebből természetesen adódik, hogy egyesek igaz hitvese már a szellemvilágban van. Ezt a következtetést pedig oly mértékben elfogadják és követik, hogy a hírek szerint számosan fogadnak látogatókat és közléseket azoktól a szellemi lényektől, akikkel majd örökre egyesülni fognak. T. L. Harris egyik ihletett, teljes mértékben a szellemházasság témájának szentelt versében a következő sorokat olvassuk:

„Múlik a nap. Véget ér a bíbor szürkület,
Az erdő minden fája sugárzón ragyog;
Fölöttünk nyújtózik az égi Paradicsom.
Angyalok szállnak alá, szerelmük idelent

10 Mesmerizmus: a modern hipnózis előfutára. Az 1892-ben alakult Amerikai Pszichológiai Társaság a hipnózt hivatalosan is elismerte, melyet ekkor már széles körben használtak a pszichoterápiában. (ford.)

Édes ölelésbe fonódik. Halhatatlan alakjukon
Ametiszt és arany. Végül felemelkedik
e mennyei táj; de ez még mindig Éden,
s a szív az isteni szerelemtől csordultig telik.”

Az Egyesült Államokban volt rá példa, hogy nők démonoknak esküdtek örök hűséget házassági szertartás során; hogy Angliában is történt-e hasonló, nem tudjuk.

Az „*An Angel's Message*” [*Angyali üzenet*] c. könyv.

Itt van előttünk azonban egy könyv, melynek címe „*An Angel's Message*” [*Angyali üzenet*], melyben állítólag egy „angyallá vált” szellem üzen egy angol hölgynek, „örökkévalóságra szánt menyasszonyának”. Ez a rendkívül istenkáromló mű sokakat megtéveszthet látszólagos szentségével és a számos igazsággal, amellyel a különös tanítás keveredik. De idézzük csak fel azt a próféciát, hogy a megtévesztő démonok képmutatásukban hazugságokat beszélnek; emlékezzünk arra, hogy aki mérgezett poharat kíván nyújtani, gondoskodik arról, hogy halálos szerének hordozója jó bor legyen. A közlésekből vett néhány részlet feltárja azt a szakadékot, melynek szélére a spiritizmus hívei láthatóan sietnek, és szörnyű következtetésre leszünk kénytelenek eljutni.

A közlő démon magát mély vallásos érzülettel jellemezhető férfi szellemeként írja le, aki testben tartózkodása során rendszeresen megfordult a médium apjának házában, bár akkoriban még nem érzett vonzalmat a médium iránt. Évekkel később elhunyt, miként a médium édesanyja is. Ez utóbbi távozása után a leány hamarosan üzeneteket kezdett kapni, melyek meggyőződése szerint anyjától származtak. Ezek közül mutatjuk be a következőt mostani témánkhoz kapcsolódva.

Részlet a szellemközlésből.

„Láttam, hogy mennyire boldoggá tettelek téged mindazzal, amit írtam. Szeressétek és áldjátok Őt, aki megmutatta neked, drága J., hogy van itt valaki, aki szeret téged. A drága W. látja, hogy milyen szívesen emlékezel rá. Látja, hogy mielőtt elmondtam volna neked, hogy szeret téged, az én drága gyermekem azelőtt is nagyon nagyra tartotta őt, de most, hogy megengedték, hogy elmondjam neki, biztosan elhiszi, hogy ez valóban igaz. Most többet fogok mesélni W-ről. Látom, ez megnyitja a szívedet az előtt, aki jobban szeret téged, mint az elmondható lenne. Mert ő a te W-d, a te házastársad, akit az ég az örökkévalóságtól fogva neked szánt. Látom, most már hálás vagy, hogy soha semmilyen kapcsolatot nem alakítottál ki a földön. Most elmondom neked azt, ami nagy bizonyosságot fog adni neked. W. maga fog írni rajtad keresztül a saját kezével. Látom, nagy boldogságot szereztem nektek. Nincs több mondanivalóm. Amikor újra elkezdted, W. fog írni rajtad keresztül.”

Innentől kezdve a démonszerető inspirálja a médiumot, és a nő hibáiról és azok orvoslásáról folytatott kis képmutató beszélgetés után szép huszárvágással megoldja Urunk azon kijelentésének nehézségét, mely szerint a mennyben nem házasodnak és nem mennek férjhez, mondván, a szaduceusok természetes értelemben tették fel a kérdésüket, és az Úr is így válaszolt nekik.

„Mert lehetséges, hogy a földön egy nőnek akár hét férje is van, de szellemileg egyik sem egyesült vele. Lehet, hogy a hét közül egyikkel sincs lelki kapcsolatban, illetve lehet, hogy az egyikkel igen, de csakis eggyel; és az asszony biztosan az ő felesége lesz a mennyben, és senki másé. »És lesznek ketten egy testté, és ember el ne válassza el őket egymástól.«”

Nem lehet nem észrevenni az idézett bibliai szövegek vakmerő félremagyarázását, valamint az ebből levont következtetést. Isten erkölcsi gátjait tehát lerombolják, hogy a romlottság özöne beáradhasson.

„Aki ezeket a sorokat írja, a feleségem – sokkal valóságosabban, mint azt lehetségesnek gondolhatják azok, akik bensőjében nem nyílt meg hasonló állapot. Ő nem a természetes testét tekintve, hanem a szellemi testét tekintve van így. Mert »van természetes test, és van szellemi test is«. Az egyik a másikban van, mint a mag a héjban. De ezt az állapotot csak azok érezhetik fizikailag is, akik nyitottak a szellemkommunikációra. Mások a természetes világban való életük során nem érzékelhetik azt, ami egyedül a szellemé. Ez az állapot médiumi képességet jelent; mert aki az enyém, nemcsak író médium, hanem nagyon is kézzelfogható benyomásokra is fogékony, ami a vele való jelenlétemet illeti. Mi egyek vagyunk; és ő ennek az igazságnak a bizonyosságát más módon is megkapta, nem csak pusztán azáltal, hogy ezeken az írásokon keresztül ezt közöltük vele.”

Sok egyéb is van még ugyanezzel a jelenséggel kapcsolatban, de az idézett rész elegendő ahhoz, hogy leleplezze a sokakat potenciálisan fenyegető veszélyt. Az alábbiakban közölt beszámolóval, amely a médium és magát az anyja szellemének kiadó démon közötti kommunikációról szól, a manifesztációk gyakori formáját kívánjuk még bemutatni.

„Szeretett szellemanyja meleg simogatásában a leány akkor részesült, amikor a nyílt kommunikációra alkalmas állapotban volt; de ez is azelőtt volt, hogy író médiumként megkezdte volna működését. Egy alkalommal a látogatást ragyogó fehér galamb megjelenése előzte meg, amely egy magaslaton ült és feléje nézett. Nyugodtan szemlélte ezt a látomást, és megjegyezte magának, milyen gyönyörű; mivel tökéletesen ébren volt, de testi szeme le volt zárva, így nem tudta kinyitni, bár komolyan vágyott rá. Amikor a galamb eltűnt, valaki érezhetően átölelte, de nem látott semmilyen alakot; szellemszeme látta a galambot, de az angyali lényt nem, aki ekkor közeledett hozzá. Jól tudta, hogy szeretett anyja szelleme az, mert én akkor még ismeretlen voltam számára. Világosan érzékelte a szeretetnek azt a lángoló szféráját; valóságosan érezte a leheletet; tisztán hallotta a suttagást – de nem tudta felfogni a szavakat, mert szellemi fülei nem nyíltak meg még eléggé –, passzív testén gyorsan átvonult az angyali alak, és a leány az öröm könnyeivel telve nyitotta ki szemét a természetes világra, mert jól tudta, ez angyali látogatás volt. Csókokat is kapott a homlokára, amikor már teljesen ébren volt, és megkérdezte, megismétlődhetne-e, és ugyanolyan egyértelműen megismétlődött, mint korábban; az érzés pontosan olyan volt, mintha emberi ajkak érintenék a homlokát, bár senki sem volt vele a szobában. Érezte, hogy kristályvízcseppek hullanak a homlokára, és azt is kérte, hogy ez megismétlődjön, ami meg is történt. Ez utóbbi esetekre akkor került sor, amikor teljesen ébren volt, mert az utolsónál épp kelni készült, amikor a nap sugarai jelezték, már eljött a reggel”.

Az idézetekből levonható következtetés.

Mit mondjunk hát ezekre? Nincs semmi új a nap alatt. Vajon Léda, Európé és Iliá¹¹ úgynevezett mítosza mégiscsak valódi történelem? Szó szerinti tény lenne, hogy egy gonosz szellem ismerte Sárát, Ráguel lányát¹²? Vajon VIII. Ince pápa valóban tisztában volt az igazsággal, amikor az incubusokkal és succubákkal való érintkezés elleni rendeletét kikiáltotta? A nefilimek pedig ismét azzal fenyegetnének

11 A történet szerint Lédát hatyú alakjában, Európét pedig hófehér bika képében csábította el Zeusz. Iliát (más néven Rea Silviát) Mars isten árnyékolta be (így született Romulus és Remus) – a ford.

12 Történet az apokrif Tóbiás könyvéből – a ford.

vajon, hogy leszálnak világunkba, és megismétlik a régi idők nagy bűnét? Hacsak nem akarjuk embertársaink jelentős részét szélhámosnak bélyegezni, nem kerülhetjük el ezt a következtetést.

Prófétikus utalás arra, hogy a bukott angyalok az utolsó napokban ismét megjelennek az emberek között.

A Jelenések könyve 12. fejezetében világosan meg van írva, hogy az Antikrisztus megjelenése és a vég példátlan nyomorúsága előtt a Sátán és angyalai kivettetnek a mennyből, kiűzetnek égi lakhelyükről, és a föld szűkös korlátai közé szoríttatnak. Akkor mindaz a nefilim, aki még szabadlábban van, az emberek között lesz, és hamarosan éreztetni fogják, mit jelent az a szörnyű kijelentés: „jaj nektek, a föld és a tenger lakosainak, mert leszállt az ördög hozzátok, és nagy a haragja, mert tudja, hogy kevés ideje van”. És akkor nem csak a démonok, hanem a sötétség hatalmas angyalai, a fejedelemségek, a hatalmasságok és a világ uralkodói is, eszüket veszítve a gondolattól, hogy hatalmi területüket örökre elveszítették, és az Úr már közel, hogy teljessé tegye kárhozatukat, dühükben minden korlátot áttörnek majd, és gátlástalanul kiélik minden gonosz kívánságukat. Így lesz a föld a legvisszataszítóbb értelemben ismét romlottá, és telik meg erőszakossággal.

A spiritizmus mintha előkészítője lenne ennek az eseménynek.

Erre a szörnyűséges invázióra látszik a spiritizmus előkészíteni az utat. A démonok seregét előreküldték, hogy az Istenbe vetett hittől való egyetemes elszakadást és Krisztus megtagadását véghezvigyék, továbbá átfogó kapcsolatot hozzanak létre a sötétség erői és az engedetlenség fiai között. Ezek a démonok évekkal ezelőtt megjövendölték, hogy a jövőben szellemi lények fognak fizikai testben megjelenni a földön – mi egyéb lehetne a céljuk, mint hogy az emberek szívét megnyissák a kiűzött angyalok fogadására? A manifesztációk egyre erőteljesebbekké válnak, a láthatatlan világ kézzelfogható alakokban való megjelenése szinte hétköznapi eseménnyé lett, nőknek azt tanítják, hogy angyalok feleségei lehetnek, a világ pedig egyre inkább hozzászokik a természetfeletti látogatókhoz! A levegő birodalmának fejedelme bizonyosan hallja Mihály hadainak közeledését, és sietve készíti a helyet, ahová visszavonulhat.

Vége a 13. fejezetnek.